Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 111/2005

z dnia 22 grudnia 2004 r.

określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy ►M1 Unią ◄ a państwami trzecimi

(Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1259/2013 z dnia 20 listopada 2013 r.	L 330	30	10.12.2013
►M2	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1443 z dnia 29 czerwca 2016 r.	L 235	6	1.9.2016
►M3	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/729 z dnia 26 lutego 2018 r.	L 123	4	18.5.2018

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 111/2005

z dnia 22 grudnia 2004 r.

określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy ►M1 Unią ◄ a państwami trzecimi

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa zasady nadzorowania handlu niektórymi substancjami często wykorzystywanymi do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (zwanymi dalej „prekursorami narkotyków") pomiędzy ►M1 Unią ◄ a państwami trzecimi w celu uniemożliwienia nielegalnego wykorzystywania takich substancji. Rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu, wywozu i działań w zakresie pośrednictwa.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów szczególnych obowiązujących w innych dziedzinach i dotyczących handlu towarami pomiędzy ►M1 Unią ◄ a państwami trzecimi.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

▼M1

a) „substancja sklasyfikowana" oznacza każdą substancję wymienioną w załączniku, która może być wykorzystywana do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych, w tym mieszaniny i produkty naturalne zawierające takie substancje, z wyłączeniem mieszanin i produktów naturalnych, które zawierają substancje sklasyfikowane i które zostały wytworzone w taki sposób, że substancje sklasyfikowane nie mogą być łatwo wykorzystane lub odzyskane za pomocą łatwych do zastosowania lub ekonomicznie opłacalnych środków, produktów leczniczych określonych w art. 1 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE ([1]) oraz weterynaryjnych produktów leczniczych określonych w art. 1 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/82/WE ([2]), z wyjątkiem produktów leczniczych oraz weterynaryjnych produktów leczniczych wymienionych w załączniku;

▼B

b) „substancja niesklasyfikowana" oznacza każdą substancję, która, chociaż nie została wymieniona w Załączniku, jest określona jako substancja wykorzystywana do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych;

▼M1

c) „przywóz" oznacza każde wprowadzenie substancji sklasyfikowanych posiadających status towarów nieunijnych na obszar celny Unii, włączając w to czasowe składowanie, wprowadzanie do

([1]) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

([2]) Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

▼M1

wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, objęcie procedurą zawieszającą oraz dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]);

▼B

d) „wywóz” oznacza wyjście substancji sklasyfikowanych z obszaru celnego ►M1 Unii ◄, w tym wyjście substancji sklasyfikowanych, wymagające zgłoszenia celnego oraz wyjście substancji sklasyfikowanych po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub składzie wolnocłowym w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

e) „pośrednictwo” oznacza każdą działalność mającą na celu zorganizowanie zakupu i sprzedaży lub dostawy substancji sklasyfikowanych prowadzoną przez osobę fizyczną lub prawną, dążącą do zawarcia umowy pomiędzy dwiema stronami, także poprzez działanie w imieniu przynajmniej jednej z tych stron, bez przejęcia posiadania tych substancji oraz bez kontrolowania przeprowadzania takich transakcji; niniejsza definicja obejmuje również działalność prowadzoną przez osobę fizyczną lub prawną posiadającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium ►M1 Unii ◄, obejmującą zakup, sprzedaż lub dostawę substancji sklasyfikowanych wprowadzonych na ►M1 obszar celny Unii ◄;

f) „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną zajmującą się przywozem lub wywozem substancji sklasyfikowanych lub związanym z tym pośrednictwem, w tym osobę prowadzącą na własny rachunek działalność związaną z przygotowaniem zgłoszeń celnych dla klientów, stanowiącą jej działalność podstawową lub dodatkową;

g) „eksporter” oznacza osobę fizyczną lub prawną ponoszącą główną odpowiedzialność za wywóz z uwagi na swoje powiązanie gospodarcze i prawne z substancjami sklasyfikowanymi oraz z odbiorcą, która, w stosownych przypadkach, składa zgłoszenie celne lub w imieniu której składane jest zgłoszenie celne;

h) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną ponoszącą główną odpowiedzialność za przywóz z uwagi na swoje powiązanie gospodarcze i prawne z substancjami sklasyfikowanymi oraz z nadawcą, która, w stosownych przypadkach, składa zgłoszenie celne lub w imieniu której składane jest zgłoszenie celne;

i) „odbiorca końcowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, której dostarczane są substancje sklasyfikowane; osobą tą może nie być użytkownik końcowy;

▼M1

j) „produkt naturalny” oznacza organizm lub część tego organizmu we wszelkiej postaci, lub wszelkie substancje występujące w przyrodzie zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 ([2]).

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

▼B

k) „Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających” oznacza organ powołany na podstawie Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej Protokołem z 1972 r.;

ROZDZIAŁ II

NADZOROWANIE HANDLU

SEKCJA 1

Dokumentacja i oznakowanie

Artykuł 3

▼M1

Wszystkie przywozy, wywozy lub działania w zakresie pośrednictwa z udziałem substancji sklasyfikowanych, z wyjątkiem substancji wymienionych w załączniku w kategorii 4, muszą być dokumentowane przez podmioty gospodarcze za pomocą dokumentów celnych i handlowych, takich jak deklaracje skrócone, zgłoszenia celne, faktury, manifesty ładunkowe, dokumenty transportowe i inne dokumenty przewozowe.

▼B

Dokumenty te zawierają następujące informacje:

a) nazwę substancji sklasyfikowanej określoną w Załączniku lub, w przypadku mieszanin lub produktów naturalnych, ich nazwę i nazwę substancji sklasyfikowanej będącej składnikiem mieszaniny lub produktu naturalnego, określoną w załączniku, z dopiskiem „DRUG PRECURSORS”;

b) ilość i masę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny lub produktu naturalnego, ilość, masę i, o ile to możliwe, procentową zawartość każdej substancji sklasyfikowanej będącej składnikiem mieszaniny lub produktu naturalnego;

c) nazwę i adres eksportera, importera, odbiorcy końcowego i, w odpowiednich przypadkach, osoby zaangażowanej w pośrednictwo.

Artykuł 4

Dokumentacja, o której mowa w art. 3, jest przechowywana przez podmioty gospodarcze przez okres trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce dana operacja. Dokumentacja ta jest przechowywana w taki sposób, w formie elektronicznej lub na papierze, by na żądanie mogła być łatwo udostępniona do kontroli właściwym organom. Dokumentacja może być udostępniana za pomocą nośnika obrazu lub innego nośnika danych, pod warunkiem że w momencie odczytu odpowiada danej dokumentacji pod względem formy i treści, jest dostępna w każdej chwili, można ją natychmiast odczytać i przeanalizować za pomocą zautomatyzowanych środków.

▼M1

Artykuł 5

Podmioty gospodarcze zapewniają, aby na każdym opakowaniu zawierającym substancje sklasyfikowane, z wyjątkiem substancji wymienionych w załączniku w kategorii 4, umieszczane były etykiety wskazujące ich nazwę określoną w załączniku lub, w przypadku mieszanin lub

▼M1

produktów naturalnych, ich nazwę oraz nazwę każdej substancji sklasyfikowanej, z wyjątkiem substancji wymienionych w załączniku w kategorii 4, będącej składnikiem mieszaniny lub produktu naturalnego, określoną w załączniku. Dodatkowo podmioty gospodarcze mogą stosować swoje zwyczajowe etykiety.

▼B

SEKCJA 2

Licencjonowanie i zgłoszenia podmiotów gospodarczych

Artykuł 6

▼M1

1. O ile nie postanowiono inaczej, podmioty gospodarcze mające siedzibę w Unii, inne niż agenci celni i przewoźnicy działający jedynie w takim charakterze, uczestniczące w przywozie lub wywozie substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategorii 1 lub uczestniczące w działaniach w zakresie pośrednictwa z udziałem tych substancji, muszą posiadać licencję. Licencja wydawana jest przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym podmiot gospodarczy ma swoją siedzibę.

Rozważając możliwość przyznania licencji, właściwe organy biorą pod uwagę kompetencje i rzetelność wnioskodawcy, w szczególności brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów w dziedzinie prekursorów narkotyków oraz niekaralność za jakiekolwiek poważne przestępstwa.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b w celu określenia warunków przyznawania licencji oraz określenia przypadków, w których licencja nie jest wymagana.

▼B

2. Licencja może być zawieszona lub cofnięta przez właściwe organy, jeżeli podmiot gospodarczy przestał spełniać warunki jej udzielenia lub gdy istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że istnieje ryzyko nielegalnego wykorzystania substancji sklasyfikowanych.

▼M1

3. Komisja określa wzór licencji w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 2.

Artykuł 7

1. O ile nie postanowiono inaczej, podmioty gospodarcze mające siedzibę w Unii, inne niż agenci celni i przewoźnicy działający jedynie w takim charakterze, uczestniczące w przywozie lub wywozie substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategorii 2 lub uczestniczące w działaniach w zakresie pośrednictwa z udziałem tych substancji, lub uczestniczące wywozie substancji wymienionych w załączniku w kategorii 3, muszą zostać zarejestrowane. Rejestracja dokonywana jest przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym podmiot gospodarczy ma swoją siedzibę.

Rozważając możliwość dokonania rejestracji, właściwe organy biorą w szczególności pod uwagę kompetencje i rzetelność wnioskodawcy, w szczególności brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów w dziedzinie prekursorów narkotyków oraz niekaralność za jakiekolwiek poważne przestępstwa.

▼M1

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b w celu określenia warunków dokonywania rejestracji oraz określenia przypadków, w których rejestracja nie jest wymagana.

2. Właściwe organy mogą zawiesić lub cofnąć rejestrację, w przypadku gdy podmiot gospodarczy przestał spełniać warunki jej udzielenia lub istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że istnieje ryzyko nielegalnego wykorzystania substancji sklasyfikowanych.

Artykuł 8

1. Przy wprowadzaniu substancji sklasyfikowanych na obszar celny Unii w celu ich rozładunku, tranzytu, czasowego składowania, składowania w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnocłowym, lub poddania ich unijnej procedurze tranzytu zewnętrznego, podmiot gospodarczy, na żądanie właściwych organów, musi wykazać, że cele tych działań są zgodne z prawem.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b, aby określić kryteria pozwalające na ustalenie sposobów wykazywania zgodności z prawem celów transakcji, aby zapewnić możliwość nadzorowania przez właściwe organy wszelkiego przemieszczania substancji sklasyfikowanych na obszarze celnym Unii oraz aby zminimalizować ryzyko nielegalnego wykorzystania substancji sklasyfikowanych.

▼B

SEKCJA 3

Udzielanie informacji

▼M1

Artykuł 9

1. Podmioty gospodarcze mające siedzibę w Unii niezwłocznie powiadamiają właściwe organy o wszelkich okolicznościach, takich jak nietypowe zamówienia i transakcje z udziałem substancji sklasyfikowanych, które budzą podejrzenia, że substancje te przeznaczone do przywozu, wywozu lub będące przedmiotem działań w zakresie pośrednictwa, mogłyby zostać wykorzystane do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

W tym celu podmioty gospodarcze przekazują wszelkie dostępne informacje, takie jak:

a) nazwa substancji sklasyfikowanej;

b) ilość i waga substancji sklasyfikowanej;

c) nazwa i adres eksportera, importera, odbiorcy końcowego oraz, w stosownych przypadkach, osoby zaangażowanej w działania w zakresie pośrednictwa.

Informacje te gromadzone są wyłącznie do celów zapobiegania nielegalnemu wykorzystaniu substancji sklasyfikowanych.

2. Podmioty gospodarcze przekazują właściwym organom zwięzłe informacje dotyczące ich działań związanych z wywozem, przywozem i pośrednictwem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b w celu określenia, jakie informacje są wymagane przez właściwe organy do nadzorowania tych działań.

▼M1

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych przepisy proceduralne dotyczące przekazywania tych informacji, w tym, w stosownych przypadkach, w formie elektronicznej, do europejskiej bazy danych o prekursorach narkotykowych ustanowionej na mocy rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady [1] („europejska baza danych"). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 2.

▼B

Artykuł 10

1. Komisja, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, opracowuje wytyczne i uaktualnia je, służące ułatwieniu współpracy pomiędzy właściwymi organami Państw Członkowskich, podmiotami gospodarczymi mającymi siedzibę na terytorium ►M1 Unii ◄ i przemysłem chemicznym, w szczególności w zakresie substancji niesklasyfikowanych.

2. Wytyczne te zawierają w szczególności:

a) informacje, jak rozpoznać i zgłosić podejrzaną transakcję;

b) regularnie uaktualnianą listę substancji niesklasyfikowanych celem umożliwienia przemysłowi dobrowolnego monitorowania obrotu takimi substancjami.

3. Właściwe organy zapewniają, by wytyczne te były regularnie rozpowszechniane zgodnie z ich celami.

▼M1

4. Aby szybko reagować na nowe tendencje w dziedzinie nielegalnego wykorzystywania, właściwe organy państw członkowskich oraz Komisja mogą proponować dodanie substancji niesklasyfikowanej do wykazu, o którym mowa w ust. 2 lit. b), w celu czasowego nadzoru nad obrotem tą substancją. Szczegółowe ustalenia i kryteria umieszczania w wykazie lub skreślania z niego określa się w wytycznych, o których mowa w ust. 1.

5. W przypadku gdy dobrowolne nadzorowanie przez przemysł zostanie uznane za niewystarczające, aby zapobiegać wykorzystywaniu substancji niesklasyfikowanej do nielegalnej produkcji środków odurzających lub substancji psychotropowych, Komisja może dodać substancję niesklasyfikowaną do załącznika w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 30b.

▼B

SEKCJA 4

Powiadomienie przed wywozem

Artykuł 11

▼M1

1. Wszelki wywóz substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategoriach 1 i 4 oraz wywóz substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategoriach 2 i 3 do niektórych państw przeznaczenia musi być poprzedzany powiadomieniem przed wywozem, przekazywanym przez właściwe organy w Unii właściwym

[1] Rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych (Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1).

▼M1

organom w państwie przeznaczenia, zgodnie z art. 12 ust. 10 konwencji Narodów Zjednoczonych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b niniejszego rozporządzenia w celu określenia wykazów państw przeznaczenia do celów wywozu substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategoriach 2 i 3 w celu zminimalizowania ryzyka nielegalnego wykorzystania substancji sklasyfikowanych.

▼B

Krajowi przeznaczenia pozostawia się 15 dni roboczych na udzielenie odpowiedzi; po upływie tego terminu właściwe organy Państwa Członkowskiego wywozu mogą zezwolić na wywóz, jeżeli nie otrzymają od właściwych organów kraju przeznaczenia informacji, że celem wywozu może być nielegalne wytwarzanie środków odurzających i substancji psychotropowych.

2. W przypadku substancji sklasyfikowanych, które są przedmiotem powiadomienia zgodnie z ust. 1, właściwe organy danego Państwa Członkowskiego, przed wywozem takich substancji, przekazują właściwym organom kraju przeznaczenia informacje określone w art. 14 ust. 1.

Organ przekazujący informacje zobowiązuje organ państwa trzeciego otrzymujący je do zachowania poufności informacji stanowiących tajemnicę gospodarczą, przemysłową, handlową lub zawodową lub dotyczących operacji handlowych, o których tam mowa.

▼M1

3. Właściwe organy mogą stosować uproszczone procedury powiadamiania przed wywozem w przypadku gdy upewniły się, że nie spowoduje to ryzyka nielegalnego wykorzystania substancji sklasyfikowanych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b w celu określenia takich procedur i ustalenia wspólnych kryteriów, które będą stosowane przez właściwe organy.

▼B

SEKCJA 5

Zezwolenie na wywóz

Artykuł 12

1. Wywóz substancji sklasyfikowanych, które wymagają zgłoszenia celnego, w tym wywóz substancji sklasyfikowanych opuszczających ►M1 obszar celny Unii ◄ po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnocłowym przez okres przynajmniej 10 dni, wymaga uzyskania zezwolenia na wywóz.

W przypadkach gdy substancje sklasyfikowane są ponownie wywożone w przeciągu 10 dni od daty objęcia ich procedurą zawieszającą lub umieszczenia ich w wolnym obszarze celnym o kontroli typu II, zezwolenie na wywóz nie jest wymagane.

▼M1

Wywóz substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategorii 3 wymaga jednak uzyskania zezwolenia na wywóz tylko w tych przypadkach, gdy wymagane jest powiadomienie przed wywozem.

▼B

2. Zezwolenie na wywóz wydawane jest przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym eksporter ma swoją siedzibę.

Artykuł 13

1. Wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 12, zawiera przynajmniej następujące informacje:

a) nazwę i adres eksportera, importera w państwie trzecim, innych podmiotów gospodarczych uczestniczących w wywozie lub wysyłce oraz odbiorcy końcowego;

b) nazwę substancji sklasyfikowanej określoną w Załączniku, w przypadku mieszanin lub produktów naturalnych, ich nazwę i 8-cyfrowy kod CN oraz nazwę każdej substancji sklasyfikowanej będącej składnikiem mieszaniny lub produktu naturalnego, określoną w Załączniku;

c) ilość i masę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny lub produktu naturalnego ilość i masę oraz, jeżeli jest to możliwe, procentową zawartość każdej substancji sklasyfikowanej będącej składnikiem tej mieszaniny lub tego produktu naturalnego;

d) szczegóły uzgodnień dotyczących transportu, takie jak przewidziana data wysyłki, sposób transportu, nazwa urzędu celnego, w którym dokonane będzie zgłoszenie celne, i, o ile to możliwe na tym etapie, określenie środków transportu, trasy, spodziewanych punktów wyjścia z ►M1 obszaru celnego Unii ◄ oraz punktu wprowadzenia na terytorium kraju importującego;

e) w przypadkach, o których mowa w art. 17, kopię zezwolenia na przywóz wydanego przez kraj przeznaczenia; i

f) numer licencji lub numer zgłoszenia, o których mowa w art. 6 i 7.

▼M1

Wniosek o zezwolenie na wywóz w przypadku wywozu substancji sklasyfikowanych wymienionych w załączniku w kategorii 4 zawiera informacje określone w akapicie pierwszym lit. a)–e).

▼B

2. Decyzja w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na wywóz jest podejmowana w ciągu 15 dni roboczych od daty, kiedy właściwy organ uzna, że wniosek jest kompletny.

Termin ten jest przedłużany, jeżeli w przypadkach, o których mowa w art. 17, właściwe organy zobowiązane są podjąć dalsze badania zgodnie z art. 17 akapit drugi.

Artykuł 14

1. Jeżeli we wniosku nie podano informacji dotyczących trasy i środków transportu, w zezwoleniu na wywóz zaznacza się, że podmiot gospodarczy musi przedstawić te informacje urzędowi celnemu wyprowadzenia lub innemu właściwemu organowi w miejscu wyprowadzenia z ►M1 obszaru celnego Unii ◄ przed faktycznym wyjściem przesyłki. W takich przypadkach przy wydawaniu zezwolenia na wywóz umieszcza się w nim odpowiednią adnotację.

▼B

W przypadku przedłożenia zezwolenia na wywóz w urzędzie celnym w Państwie Członkowskim innym niż państwo organu wystawiającego eksporter udostępnia na żądanie uwierzytelnione tłumaczenie części lub całości informacji zawartych w zezwoleniu.

2. Zezwolenie na wywóz jest przedstawiane w urzędzie celnym w momencie składania zgłoszenia celnego lub, w przypadku braku zgłoszenia celnego, w urzędzie celnym wyprowadzenia lub innym właściwym organie w miejscu wyprowadzenia z ►M1 obszaru celnego Unii. ◄ Zezwolenie dołącza się do przesyłki do państwa trzeciego będącego państwem przeznaczenia.

Urząd celny wyprowadzenia lub inny właściwy organ w miejscu wyprowadzenia z ►M1 obszaru celnego Unii. ◄ uzupełnia zezwolenie o niezbędne informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. d) i umieszcza na nim swoją pieczęć.

Artykuł 15

Bez uszczerbku dla środków przyjętych zgodnie z art. 26 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na wywóz, jeżeli:

a) informacje przekazane zgodnie z art. 13 ust. 1 są niekompletne;

b) istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że informacje przekazane zgodnie z art. 13 ust. 1 są nieprawdziwe;

c) w przypadkach, o których mowa w art. 17, ustalono, że właściwy organ kraju przeznaczenia nie udzielił zezwolenia na przywóz substancji sklasyfikowanych; lub

d) istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dane substancje sklasyfikowane są przeznaczone do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Artykuł 16

Właściwe organy mogą zawiesić lub cofnąć zezwolenie na wywóz, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dane substancje przeznaczone są do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Artykuł 17

Jeżeli, zgodnie z porozumieniem pomiędzy ►M1 Unią ◄ a państwem trzecim, nie wydaje się zezwolenia na wywóz przed wydaniem zezwolenia na przywóz danej substancji przez właściwe organy państwa trzeciego, Komisja powiadamia organy właściwe Państw Członkowskich o nazwie i adresie właściwego organu państwa trzeciego, dołączając dalsze informacje praktyczne otrzymane z tego państwa.

Właściwe organy Państw Członkowskich weryfikują autentyczność takiego zezwolenia na przywóz, w razie konieczności zwracając się o potwierdzenie do właściwego organu państwa trzeciego.

▼B

Artykuł 18

Okres ważności zezwolenia na wywóz, w którym towary muszą opuścić ►M1 obszar celny Unii ◄, nie przekracza sześciu miesięcy od daty wystawienia zezwolenia na wywóz. Wyjątkowo, na wniosek, okres ważności może być przedłużony.

▼M1

Artykuł 19

Właściwe organy mogą stosować uproszczone procedury udzielania zezwolenia na wywóz w przypadku gdy upewniły się, że nie spowoduje to ryzyka nielegalnego wykorzystania substancji sklasyfikowanych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b w celu określenia takich procedur i ustalenia wspólnych kryteriów, które będą stosowane przez właściwe organy.

▼B

SEKCJA 6

Zezwolenie na przywóz

Artykuł 20

Przywóz substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 1 Załącznika wymaga uzyskania zezwolenia na przywóz. Zezwolenie na przywóz może zostać udzielone jedynie podmiotowi gospodarczemu posiadającemu siedzibę na terytorium ►M1 Unii ◄. Zezwolenie na przywóz wydawane jest przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym importer ma swoją siedzibę.

▼M1

Jednakże w przypadku gdy substancje, o których mowa akapicie pierwszym, są rozładowywane lub przeładowywane, czasowo składowane, składowane w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnocłowym, lub poddawane unijnej procedurze tranzytu zewnętrznego, takie zezwolenie na przywóz nie jest wymagane.

▼B

Artykuł 21

1. Wniosek o wydanie zezwolenia na przywóz, o którym mowa w art. 20, zawiera przynajmniej następujące informacje:

a) nazwę i adres importera, eksportera w państwie trzecim, innych uczestniczących podmiotów gospodarczych oraz odbiorcy końcowego;

b) nazwę substancji sklasyfikowanej, określoną w Załączniku, lub w przypadku mieszanin lub produktów naturalnych, ich nazwę i 8-cyfrowy kod CN oraz nazwę każdej substancji sklasyfikowanej, będącej składnikiem mieszaniny lub produktu naturalnego, określoną w Załączniku;

c) ilość i masę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny lub produktu naturalnego – ilość i masę oraz, jeżeli jest to możliwe, procentową zawartość każdej substancji sklasyfikowanej będącej składnikiem mieszaniny lub produktu naturalnego;

▼B

d) o ile są dostępne, szczegóły uzgodnień dotyczących transportu, takie jak sposób i środki transportu oraz data i miejsce przewidywanych działań importowych; oraz

e) numer licencji lub numer zgłoszenia, o których mowa w art. 6 i 7.

2. Decyzja w sprawie wniosku o zezwolenie na przywóz podejmowana jest w ciągu 15 dni roboczych od daty, kiedy organ właściwy uzna, że wniosek jest kompletny.

Artykuł 22

Zezwolenie na przywóz towarzyszy przesyłce od punktu wejścia na ►M1 obszar celny Unii ◄ do terenu zakładu importera lub odbiorcy końcowego.

Zezwolenie na przywóz jest przedkładane w urzędzie celnym, przy poddawaniu substancji sklasyfikowanych procedurze celnej.

W przypadku przedłożenia zezwolenia na przywóz w urzędzie celnym w Państwie Członkowskim innym niż państwo organu wystawiającego importer udostępnia na żądanie uwierzytelnione tłumaczenie części lub całości informacji zawartych w zezwoleniu.

Artykuł 23

Bez uszczerbku dla środków przyjętych zgodnie z art. 26 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na przywóz, jeżeli:

a) informacje przekazane zgodnie z art. 21 ust. 1 są niekompletne;

b) istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że informacje przekazane zgodnie z art. 21 ust. 1 we wniosku są nieprawdziwe albo błędne; lub

c) istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dane substancje sklasyfikowane są przeznaczone do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych.

Artykuł 24

Właściwe organy mogą zawiesić lub cofnąć zezwolenie na przywóz, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że substancje przeznaczone są do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych.

Artykuł 25

Okres ważności zezwolenia na przywóz, w którym substancje sklasyfikowane muszą być wprowadzone do obszaru celnego ►M1 Unii ◄, nie przekracza sześciu miesięcy od daty wystawienia zezwolenia na przywóz. Wyjątkowo, na wniosek, okres ważności może być przedłużony.

▼B

ROZDZIAŁ III

UPRAWNIENIA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

Artykuł 26

▼M1

1. Bez uszczerbku dla art. 11–25 oraz ust. 2 i 3 niniejszego artykułu właściwe organy każdego państwa członkowskiego zakazują wprowadzania substancji sklasyfikowanych na obszar celny Unii lub ich wywozu z tego obszaru, w przypadku gdy istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że substancje te są przeznaczone do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

▼B

2. Właściwe organy zatrzymują substancje sklasyfikowane lub zawieszają ich wydanie na czas niezbędny do zidentyfikowania substancji sklasyfikowanych lub skontrolowania przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Każde Państwo Członkowskie przyjmuje konieczne środki w celu przyznania właściwym organom uprawnień, w szczególności do:

a) uzyskiwania informacji o wszelkich zamówieniach na substancje sklasyfikowane lub operacjach z udziałem takich substancji;

b) wejścia na teren zakładu podmiotu gospodarczego w celu uzyskania dowodów potwierdzających nieprawidłowości;

c) stwierdzenia, że substancje sklasyfikowane zostały nielegalnie wykorzystane lub że miała miejsce próba nielegalnego wykorzystania tych substancji.

▼M1

3a. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego zakazują wprowadzania na obszar celny Unii lub wywozu z niego dostaw substancji niesklasyfikowanych, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody, że substancje te są przeznaczone do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Właściwy organ niezwłocznie informuje o tym właściwe organy pozostałych państw członkowskich i Komisję, stosując procedurę, o której mowa w art. 27.

Substancje te uznaje się za zaproponowane do umieszczenia w wykazie substancji niesklasyfikowanych, o którym mowa w art. 10 ust. 2 lit. b).

3b. Każde państwo członkowskie może przyjąć niezbędne środki w celu umożliwienia swoim właściwym organom kontroli i nadzorowania podejrzanych transakcji z udziałem substancji niesklasyfikowanych, w szczególności w celu:

a) uzyskiwania informacji o wszelkich zamówieniach substancji niesklasyfikowanych lub operacjach z udziałem takich substancji;

b) wkroczenia do obiektu prowadzenia działalności w celu uzyskania dowodów potwierdzających podejrzane transakcje z udziałem substancji niesklasyfikowanych.

▼B

4. W celu zapobieżenia szczególnemu ryzyku nielegalnego wykorzystania w wolnym obszarze celnym, jak również w innych narażonych na takie ryzyko miejscach, takich jak składy celne, Państwa Członkowskie

▼B

zapewnią, że prowadzone będą skuteczne kontrole w tych miejscach na każdym etapie tych operacji i że kontrole te nie będą mniej restrykcyjne niż przeprowadzane w innych częściach obszaru celnego.

5. Właściwe organy mogą pobierać od podmiotów gospodarczych opłaty za wydawanie licencji, przyjmowanie zgłoszeń i wydawanie zezwoleń. Opłaty takie są pobierane w sposób niedyskryminujący i nie przekraczają szacunkowych kosztów rozpatrzenia wniosku.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 27

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia i bez uszczerbku dla art. 30, przepisy rozporządzenia (EWG) nr 515/97, w szczególności dotyczące poufności informacji, stosuje się odpowiednio. Każde Państwo Członkowskie informuje pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o nazwach właściwych organów wyznaczonych do działania w charakterze organów łącznikowych zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ V

▼M1

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 28

Oprócz środków, o których mowa w art. 26, Komisja jest uprawniona do ustanawiania, w razie potrzeby, w drodze aktów wykonawczych, środków mających na celu zapewnienie skutecznego nadzorowania obrotu prekursorami narkotyków między Unią a państwami trzecimi, w szczególności w odniesieniu do wzoru formularzy zezwoleń na wywóz i przywóz oraz posługiwania się nimi, w celu zapobiegania nielegalnemu wykorzystywaniu prekursorów narkotyków. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 2.

———————

Artykuł 30

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Prekursorów Narkotykowych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([1]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 30a

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania załącznika do niego do nowych tendencji w zakresie nielegalnego

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼M1

wykorzystywania prekursorów narkotyków, w szczególności substancji, które w prosty sposób mogą zostać przekształcone w substancje sklasyfikowane, oraz w celu dostosowania tego załącznika do wszelkich zmian wprowadzanych w tabelach w załączniku do konwencji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 30b

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 akapit trzeci, art. 7 ust. 1 akapit trzeci, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 akapit drugi, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 1 i 3, art. 19 i 30a oraz art. 32 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 30 grudnia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 1 akapit trzeci, art. 7 ust. 1 akapit trzeci, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 akapit drugi, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 1 i 3, art. 19 i 30a oraz art. 32 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 1 akapit trzeci, art. 7 ust. 1 akapit trzeci, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 akapit drugi, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 1 i 3, art. 19 i 30a oraz art. 32 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼B

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 31

Państwa Członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia

▼B

i podejmują wszystkie niezbędne środki służące zapewnieniu, że przepisy te są stosowane. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

▼M1

Artykuł 32

1. Właściwe organy w każdym państwie członkowskim przekazują Komisji terminowo i w formie elektronicznej poprzez europejską bazę danych wszystkie stosowne informacje dotyczące wykonania środków nadzorowania ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w odniesieniu do substancji używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych, metod nielegalnego wykorzystywania i nielegalnego wytwarzania, a także legalnego obrotu tymi substancjami.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30b, aby określać wymogi i warunki dostarczania informacji wymaganych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, w porozumieniu z państwami członkowskimi, ocenia skuteczność niniejszego rozporządzenia oraz, zgodnie z art. 12 ust. 12 konwencji Narodów Zjednoczonych, opracowuje coroczne sprawozdanie, które ma być przedłożone Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających.

4. Do dnia 31 grudnia 2019 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wdrożenia i funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, a w szczególności ewentualnej potrzeby podjęcia dodatkowych działań mających na celu nadzorowanie i kontrolowanie podejrzanych transakcji z udziałem substancji niesklasyfikowanych.

Artykuł 32a

Właściwe organy państwa członkowskiego i Komisja użytkują europejską bazę danych na warunkach jej użytkowania do następujących celów:

a) ułatwienie przekazywania informacji zgodnie z art. 32 akapit pierwszy, a także przedstawiania sprawozdań Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających zgodnie z art. 32 ust. 3;

b) prowadzenie europejskiego rejestru podmiotów gospodarczych, którym przyznano licencję lub które zarejestrowano;

c) umożliwienie podmiotom gospodarczym dostarczania właściwym organom informacji dotyczących ich działań związanych z wywozem, przywozem lub pośrednictwem, zgodnie z art. 9 ust. 2, w formie elektronicznej.

Artykuł 33

1. Przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy w państwach członkowskich dokonywane jest zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi transponującymi dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE ([1]) oraz pod nadzorem organu nadzoru danego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 28 tej dyrektywy.

([1]) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

▼M1

2. Przetwarzanie danych osobowych przez Komisję, w tym do celów europejskiej bazy danych, dokonywane jest zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ([1]) oraz pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia nie przetwarza się żadnych szczególnych kategorii danych w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE.

4. Danych osobowych zgromadzonych do celów niniejszego rozporządzenia nie poddaje się dalszemu przetwarzaniu w sposób niezgodny z dyrektywą 95/46/WE lub z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 ani nie przechowuje się przez okres dłuższy niż konieczny do celów, do jakich zostały zgromadzone.

5. Państwa członkowskie i Komisja nie przetwarzają danych osobowych w sposób niezgodny z celami określonymi w art. 32a.

Bez uszczerbku dla art. 13 dyrektywy 95/46/WE dane osobowe uzyskane lub przetwarzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są wykorzystywane do celu zapobiegania nielegalnemu wykorzystywaniu substancji sklasyfikowanych.

▼B

Artykuł 34

Rozporządzenie (EWG) nr 3677/90 traci moc z dniem 18 sierpnia 2005 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 18 sierpnia 2005 r. Jednakże art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 1, art. 19, 28 i 30 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celu umożliwienia przyjęcia środków określonych w tych artykułach. Środki te wchodzą w życie nie wcześniej niż dnia 18 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

▼B

ZAŁĄCZNIK

▼M1

Wykaz substancji sklasyfikowanych

Kategoria 1

▼B

Substancja	Nazewnictwo CN (jeśli odmienne)	Kod CN (1)	Nr CAS (2)
1-fenylo-2-propanon	Fenylaceton	2914 31 00	103-79-7
Kwas N-acetylantranilowy	Kwas 2-acetamidobenzoesowy	2924 23 00	89-52-1
Izosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4-metyleneodioksyfenylpropan-2-on	1-(1,3-benzodioksol-5-yl)propan-2-on	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safol		2932 94 00	94-59-7
▼M3			
4-anilino-*N*-fenetylopiperydyna (ANPP)		2933 39 99	21409-26-7
N-fenetylo-4-piperydon (NPP)		2933 39 99	39742-60-4
▼B			
Efedryna		2939 41 00	299-42-3
Pseudoefedryna		2939 42 00	90-82-4
Norefedryna		►M1 2939 44 00 ◄	14838-15-4
Ergometryna		2939 61 00	60-79-7
Ergotamina		2939 62 00	113-15-5
Kwas lizergowy		2939 63 00	82-58-6
▼M1			
alfa-fenyloacetyloacetonitryl		2926 90 95	4468-48-8
▼M2			
(1R,2S)-(-)-chloroefedryna		2939 99 00	110925-64-9
(1S,2R)-(+)-chloroefedryna		2939 99 00	1384199-95-4
(1S,2S)-(+)-chloropseudoefedryna		2939 99 00	73393-61-0
(1R,2R)-(-)-chloropseudoefedryna		2939 99 00	771434-80-1
▼B			

Formy stereoizomeryczne substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące katyną (3), w każdym przypadku, gdy istnienie takich form jest możliwe.

Sole substancji wymienionych w tej kategorii, niebędące solami katyny, w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe.

(1) Dz.U. L 290 z 28.10.2002, str. 1.
(2) Numer CAS oznacza „numer referencyjny wg Chemical Abstracts Service", będący niepowtarzalnym identyfikatorem cyfrowym każdej substancji i jej struktury. Numer CAS jest odmienny dla każdego izomeru oraz dla każdej soli każdego izomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.
(3) Nazywane również (+)-norpseudoefedryną, kod CN 2939 43 00, nr CAS 492-39-7.

▼B

Kategoria 2

Substancja	Nazewnictwo CN (jeśli odmienne)	kod CN (1)	Nr CAS (2)
Bezwodnik octowy		2915 24 00	108-24-7
Kwas fenylooctowy		2916 34 00	103-82-2
Kwas antranilowy		2922 43 00	118-92-3
Piperydyna		2933 32 00	110-89-4
Nadmanganian potasu		2841 61 00	7722-64-7
Sole substancji wymienionych w niniejszej kategorii w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe.			

(1) Dz.U. L 290 z 28.10.2002, str. 1.
(2) Numer CAS oznacza „numer referencyjny wg Chemical Abstracts Service", będący niepowtarzalnym identyfikatorem cyfrowym dla każdej substancji i jej struktury. Numer CAS jest odmienny dla każdego isomeru i dla każdej soli każdego isomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

Kategoria 3

Substancja	Nazewnictwo CN (jeśli odmienne)	kod CN (1)	Nr CAS (2)
Kwas chlorowodorowy	Chlorowodór	2806 10 00	7647-01-0
Kwas siarkowy		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Eter etylu	Eter dietylowy	2909 11 00	60-29-7
Aceton		2914 11 00	67-64-1
Keton metylowo-etylowy	Butanon	2914 12 00	78-93-3
Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe i gdy sole te nie są solami kwasu chlorowodorowego i kwasu siarkowego.			

(1) Dz.U. L 290 z 28.10.2002, str. 1.
(2) Numer CAS oznacza „numer referencyjny wg Chemical Abstracts Service", będący niepowtarzalnym identyfikatorem cyfrowym dla każdej substancji i jej struktury. Numer CAS jest odmienny dla każdego isomeru i dla każdej soli każdego isomeru. Należy rozumieć, że numery CAS dla soli substancji wymienionych powyżej będą się różniły od numerów tu podanych.

▼M1

Kategoria 4

Substancja	Nazewnictwo CN (jeśli odmienne)	Kod CN
Produkty lecznicze oraz weterynaryjne produkty lecznicze zawierające efedrynę lub jej sole	Zawierające efedrynę lub jej sole	3003 40 20 3004 40 20
Produkty lecznicze oraz weterynaryjne produkty lecznicze zawierające pseudoefedrynę lub jej sole	Zawierające pseudoefedrynę (INN) lub jej sole	3003 40 30 3004 40 30